

af Revisionen af Love om Politiets Ordning her i Landet, nemlig *Udskydelse af Revisionen af Lov af 30. Juni 1919 om Politiets Ordning m. v., Udskydelse af Revisionen af Lov om Oprettelse af et under Chefen for Statspolitiet sorterende Ordenspoliti i de sønderjydske Landsdele og endelig Udskydelse af Revisionen af Loven om de sønderjydske Kommuners Deltagelse i Udgifterne til dette Politi.* Den nuværende Ordning af vore Politiforhold, hvorefter der sondres mellem et Statspoliti og et kommunalt Politi, har vist sig at være uheldig, idet den Sondring, man oprindeligt har tilstræbt, ikke har virket saa godt, som man mente den vilde komme til. Der blev derfor af den foregaaende Justitsminister nedsat en Kommission for at undersøge, om man skulde gaa over til et rent Statspoliti eller blive ved et kommunalt Politi i saa stor Udstrækning som muligt. Denne Kommission har afsluttet sit Arbejde med en Flertals- og en Mindretalsindstilling, men man har i Ministeriet ikke haft Tid til at udarbejde dens Forslag. Man ser sig derfor nødsaget til at henstille til Folketinget, at Revisionen bliver udskudt indtil Udgangen af 1927. Derfor fremsættes disse Forslag, og jeg henstiller til det høje Folketing at behandle dem villigt og hurtigt.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.* Ved Loven af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger blev der for at hindre en Nedgang i den danske Krones Værdi og for at fremme en Bevægelse opad iværksat forskellige Foranstaltninger, der skulde tjene til Fremme af Valutaens Stabilisering og Højnelse. Forholdenes Udvikling førte imidlertid med sig, at den forventede langsomme Stigning i Konekursen allerede efter faa Maaneders Forløb blev afløst af en stærk Stigning, som i Løbet af Sommermaanederne bragte Kronens Værdi op til omkring 90 Guldøre. Da de i Lov af 20. December 1924 indeholdte Minimalkursen for den danske Krone saaledes havde mistet deres Betydning, fastsattes der ved Loven af 15. December 1925 om Ændring i Lov af 20. December 1924 en ny Minimalkurs, der svarede til nogle og 80 Guldøre. Ogsaa denne Kurs blev imidlertid hurtigt et tilbagelagt Stadium, idet Kronen snart naaede op over en Guldværdi af 97 Ø. for derefter langsomt, men sikkert af avancere op imod Pariteten. Tidspunktet er derfor nu ved Udløbet af den gældende Lov

om Valutaforanstaltninger kommet til fra det nye Aars Begyndelse paa ny (at knytte den danske Krone til Guldet ved Genindførelse af Indløseligheden af Nationalbankens Sedler, og herom er der fuldstændig Enighed mellem Regeringen og Nationalbanken.

I det foreliggende Forslag foreslaas det, i Overensstemmelse med Nationalbankens som Bilag til Forslaget optrykte Indstilling, at der for et Tidsrum af indtil 3 Aar aabnes Adgang til, at Guldindløseligheden indføres i en saadan Form, at alene Seddelposter paa 28 000 Kr. kan forlanges omvekslet med Guld, og saaledes, at Nationalbanken kan foretage Omvekslingen ved Udlevering af Guldbarrer beregnet efter den i Møntloven fastsatte Guldværdi i Stedet for dansk Kronemønt. Dette Beløb, 28 000 Kr., svarer omtrent til Værdien af de sædvanlige Guldbarrer, selv om disse Guldbarrers Vægt dog kan svinge lidt. Det fremgaar af Nationalbankens Skrivelse, at Banken mener fuldt ud at være i Stand til at genoptage Sedlernes Indløsning med Guld mønt som i Møntloven foreskrevet, og som det indtil Verdenskrigen blev praktiseret. Det fremgaar ogsaa, at Banken har været ret langt inde paa den Tanke nu at vende tilbage til den paa dette Omraade tidligere bestaaende Ordning. Naar Banken desuagtet mener at burde foretrække den i Lovforslaget angivne Ordning, skyldes det navnlig internationale Hensyn og Betragtninger, som med megen Vægt er ført frem fra engelsk Side under de orienterende Forhandlinger, Nationalbanken har ført til forskellige Sider angaaende dette Spørgsmaal. Disse Betragtninger gaar i Hovedsagen ud paa, at det, navnlig da der i de følgende Aar kan antages at være Udsigt til en vis Guldknaphed og dermed følgende Stigning af Guldets Værdi og Fald i andre Varers Pris maalt i Forhold til Guldet, vil være den for Landene som Helhed bedste Økonomi alene at benytte Guldet til Fundering af Sedler, men derimod at spare Anvendelse af Guld til Cirkulation i Form af Guld mønt. Selv om denne Betragtning neppe har saa stor Vægt, naar Forholdene ligger, som de ligger her i Landet, hvor kun et ganske ringe Beløb Guld mønt cirkulerede i Omsætningen før Verdenskrigen, synes det dog rigtigt, som Nationalbanken har gjort, at tage Hensyn til disse Betragtninger fra engelsk Side, saaledes at mulige internationale Aftaler paa dette Omraade ikke foregribes.

Paa den anden Side er det ved Lovforslagets Formulering tilstræbt, at der intet foregribes med Hensyn til den endelige Ordning,